

**Праведною дорогою
йшов до Неба...**

Відділ інформаційних технологій та електронних ресурсів
Березнівської центральної бібліотеки

Праведною дорогою йшов до Неба...

*Біобібліографічний нарис до 85-річчя
від дня народження Андрія Кондратюка*

2023

УДК 013:82(477.81)

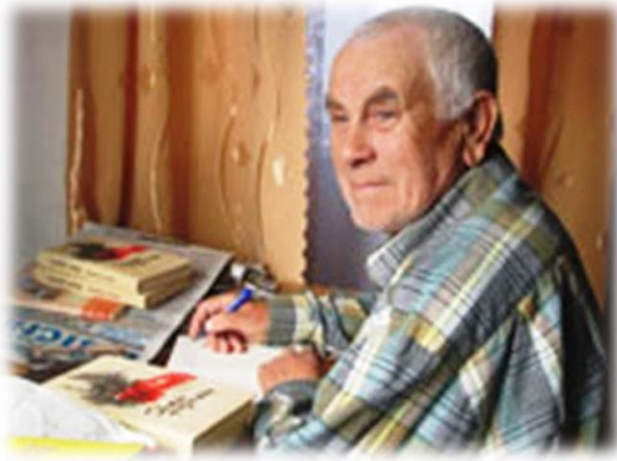
П- 68

Праведною дорогою йшов до Неба... : біобібліографічний нарис до 85 – річчя від дня народження Андрія Кондратюка: відділ інформаційних технологій та електронних ресурсів Березнівської центральної бібліотеки; уклад. О. І. Гурин. - Березне, 2023. - 44 с. : іл.

Біобібліографічний нарис «Праведною дорогою йшов до Неба...», присвячений 85 – річчю від дня народження відомого місцевого письменника Андрія Кондратюка.

Видання включає матеріали про життя і творчість автора, бібліографічний список виданих творів, публікацій в збірниках та періодичних виданнях.

Посібник рекомендований учням загальноосвітніх шкіл, студентам, бібліотечним працівникам, викладачам літератури та всім, хто цікавиться літературною Березнівщиною.

6 травня 2023 року, видатному українському письменнику, співцю поліського краю, літературознавцю Андрію Івановичу Кондратюку виповнилося б 85 років.

Його книги – це саги, епопеї про рідний край і рідне село. Багата, барвиста і запахуща мова, оригінальний стиль письма, філософська глибина осмислення подій, свята любов до рідної землі – ось що несуть читачам книги Андрія

Кондратюка.

На спомин про чудового майстра слова пропонуємо його «Автобіографію»

Автобіографія

Народився я на хуторі Отраже Березнівського району Рівненської області 6 травня 1938 року у селянській родині. Був я сьомою, найменшою дитиною. У метриці чомусь записано, що я народився 13 травня, але, за свідченням матері, я таки народився 6 травня, на Юрія (Георгія). Мене і хотіли записати Юрієм чи Григорієм. Але прийшов на мене подивитись, провідать мене прийшов дядько Андрій, старший брат батька, і сказав:

- От буде зватись так, як я...

Дядька Андрія у нашій родині поважали, то і записали мене Андрієм. Наш край до вересня 1939 року входив до Польської держави.

Батько: Кондратюк Іван Романович, 1897 року народження, помер 1980 року.

Мати: Кондратюк Ярина Фоківна, із роду Харчуків, померла 1971 року.

Моя пра - прабабуся (ім'я її нащадки не зберегли) була із походження литовкою. У початку XIX століття пан Трибуховський привіз із Вільно дівчину-литовку до двору служити та одружив її із селянином Миною, що також при дворі служив. Отак у селі Моквин і по хуторах розрісся великий рід, який прозивати стали Литовчиним. І на мене кажуть, як у своїм краї заявлюся: "Оно Литовчин Гандрей уже приїхав".

Коли восени 1991 року я здійснював мандрівку по Литві і милувався її гаями і дібровами, у моїм єстві раптом прокинувся поклик предків. "Отут десь загубилися сліди моєї пра-прабабусі", -думки через свідомість перейшли. І відчуття цієї моєї другої батьківщини поклалось на моє серце твердо і назавжди.

Батьковий рід укорінений був у центрі села Моквин, поблизу папірні, паперової фабрики, яка з'явилася тут на березі Случа укінці XIX століття.

Материн рід укорінений був у давній частині села Старині, поблизу церкви. Материн рід іще Даниловим називали.

Обійстя на хуторі Отраже, за п'ять кілометрів від села, на березі річки Серегівки мої батьки заснували у другій половині 20-х років двадцятого століття, укупивши спочатку 3,2 гектари поля у пана Валєвського, а потому іще прикупували загінки у різних місцях. Так що до 1939-го року ми мали уже біля 6-й гектарів землі. І важкими трудами цілої родини оплачували ту землю до вересня 1939-го року. Але Батькова мрія розвіялась.

Мій перший спогад. Як одного похмурого літнього дня через сіножатки понад річкою ми ішли з Батьком до дядька Андрія. І минуло мені тоді три роки. У теплій похмурості принишкли, причаїлися прибережні вільхи і верби. Птаство замовкло. На перемілі вода свою течію, безкінечну пісню уповільнила. І увесь світ бринів тихою, ледве вловимою для слуху музикою. І ми з Батьком зупинилися, щоби осягнути усесвітову дивину. І у цім моменті у моє серце увійшло, було покладено художнє осягання світу.

А потому ми із Батьком і дядьком Андрієм стояли у садку під стіною дядькової хати і дивилися, як дорогою їдуть німецькі мотоцикли. Почалась війна.

Це уже потому розшифровуватиму я. Що ці німецькі мотоцикли не тільки заглиблювалися у наш тихий низинний край, а і їхали через моє серце, на яке уже була покладена художність. І увійде у мою сутність назавжди незіпхануте відчуття, що чийсь чужі мотоцикли і танки крізь ціле життя їдуть через моє серце.

Троє Батькових братів - Ляш, Василь, Никін і сестра Оксеня загинули від рук енкаведистів за участь у повстанському русі на Поліссі уже по війні. У діда Романа і баби Параски було десять дітей - п'ять хлопців і п'ять дівчат. Материного брата Гриця також схопили енкаведисти у січні 1944 року, як тільки увійшли у наш край. Його катували сильно люто, нарешті зрешетили штиками ціле тіло і кинули у стрим'я на ріці. Хоча дядько Гриць іще не брав участі у спротиву більшовицькій владі, а був вояком УПА при німцях.

У 1945 році енкаведисти до напівсмерти побили мого найстаршого рідного брата Миколу. Це диво, це Боже заступництво, що він іще три десятиліття топтав ряст на цій землі, хоча і відійшов у відносно молодому віці. Нагадали, заявили про себе побої.

Ці події покладали відбиток на моє дитяче серце.

У 1946 році я пішов у перший клас Друхівської семирічної школи, а у 1956 році закінчив Моквинську середню школу.

Після закінчення школи працював обліковцем тракторної бригади Березнівської МТС.

У 1957-1962 роках навчався на факультеті журналістики Львівського університету.

Після закінчення університету працював у редакціях газет Рівного, Вінниці, Бухари, Львова, Києва, радіожурналістом у Владивостоці, у видавництві "Молодь" (м. Київ).

У чотиринадцятирічному віці я написав свій перший літературний твір - оповідання "Великдень". Про те, як ми із старшим братом і сусідом Уліяном ішли на Всеношну до церкви у сусіднє село. Як увіходили у

дитячий світ передчуття і переживання великого свята - Світлого Воскресіння Христового.

Оповідання не збереглося. І дуже жаль. Бо тепер мені здається: це було найкраще з усього, що написав за ціле життя.

Моя причетність до реалістичної художньої творчості у 60-х роках минулого століття витворила драму мого життя. У березні 1966 року мене було покликане у відомство, яке своїм аббревіатурним звучанням наганяло жах на кожне живе дихання. Там слідчі мене звинуватили в "антирадянщині" за прочитання статті критика Івана Дзюби про поета Василя Симоненка. Ще й пригрозили, що ні мені, ні моєму насліддю (якби воно було) на цім світі уже життя не буде.

А так воно і сталося, як напроорокували ті грізні слідчі з кагебе. На цілі десятиліття я був підданий ostracism, відлучений від офіційного літературного процесу і праці за фахом. Роман "Дорога до матері", написаний у 60-х роках, вийшов у світ тільки 1990 року під назвою "Важке прозріння".

У віяннях перебудови, у кінці 80-х років минулого століття людська думка зрушилася, стала розкутішою, нові перспективи відкрилися і в царині художнього освоєння світу.

Але з'явилися, повстали і нові проблеми. Як раніше моїх рукописів не видавали з ідеологічних мотивів, так тепер не можна видати через відсутність фінансів. Та все-таки щось і засвітилося із написаного за останні п'ятнадцять років. Це романи "Хутір", "Поза межами суєти"¹, "Випромінювання любови", повісті "Етюди з життя сучасного українського літератора", "Читаючи Тодося Осьмачку", "У світлі спогаду", "День без Йосифа Бродського", "Заплела дивну казку любов", "Про вовка", "Манливість вічного міста", книги оповідань "Новели нашого хутора" і "Світло любови", книги про квіти і дерева "З вишневого саду", "На горі сосна золоторясна" та "Зацвіла в долині червона калина", книга бесід про літературу і життя "Поклик торчості" (у співавторстві).

Моя літературна праця ніколи не винагороджувалась належним чином, але як часто ставала причиною покари і суспільного відторгнення. Мені не раз доводилося робити вибір між творчістю і життям. У неймовірно важких ситуаціях ішлося тільки про виживання.

У різні періоди через мою свідомість переходили романні сюжети, які уже ніколи не стануть книгами. І тепер не раз із болем доводиться повторювати клясичне: "Втрата часу найтяжча".

Іноколи жаль огортає мою сутність, що судилось народитись і жити на землі і у часі, коли у початку шляху повідрубувано крила моєї молоді мрії. Але тоді наближаються до мене слова нашого вічно молодого клясика:

Можна все на світі вибирати, сину, -

Вибрати не можна тільки Батьківщину.

Україна в моїм серці завжди перебуває з усіма її прекрасними ландшафтами, з усією її трагічною історією і гіркою долею. І в моїм серці іще не згасла цілковито надія попередніх поколінь.

2-3 вересня 2006 року, Андрій Кондратюк,
хутір Отраже Березнівського району Рівненської області.

Українська література зазнала непоправної втрати. 2 лютого 2019 року після тривалої важкої хвороби відійшов у вічність на 81 році життя видатний український письменник, уродженець нашого краю Андрій Кондратюк.

Письменник відійшов у потойбічні світи, але не в небуття. Він залишив по собі книги, які читатимуть нові покоління українців, по них пізнаватимуть жорстоке, а в чомусь і водночас героїчне двадцяте століття й не менш драматичні перші десятиліття століття нинішнього, пізнаватимуть пракорені свого роду і народу.

Голос тривоги

*Світлій пам'яті відомого
українського письменника
Андрія Кондратюка*

Ну от і все... Уквітчана могила...
Ошатний цвинтар на краю села...
Прощальна тиша болем голосила –
Легенда "Хутора" у вічність відійшла.

Творив Митець, був страдником гонимим,
Та рідне Слово в долі - над усе,
Бо лиш воно - болюче і вразливе –
Його талант до світла піднесе.

Всміхнулось сонце, з днем взялось за руки,
Заплакав лютий від образ тепла.,
Дорого світла, сонячна розлуко,
Ти біль і смуток у букет сплела.

Отець Тарас відспівує поштиво,
Легенький розгулявся вітерець
І гасить кожну свічку грайливо,
З тривожних дум сплітаючи вінець.

Не догоріла свічечка ні в кого,
Не спопелила спогадів і зась,
Бо та свята до істини дорога
В зимовий день із сонцем обнялась.

Отак як Він - Митець, Творець від Бога,
Наперекір вітрам йшов до мети:
Творив і вірив, що його дорога
Нас виведе на стежку доброти.

Прощальне слово друга по перу...
Остання книга читачам на згадку...
Я думкою-лещатами беру
Те, що на волю рвалось ще спочатку:

Ніхто вже не запалить свічку долі,
Лиш спогади - у праведні серця..
Вивчатимуть письменника у школі,
Не знаючи всю правду до кінця.

До вас звертаюсь, депутатська ложе:
- Як гаснуть зорі - серцем всім збагніть!-
Відсиджуватись в сутінках негоже,
їх світло перейняти поспішіть!

Зависла тиша - їй комфортно жити,
І лиш повітря відчаєм бринить:
Вдалося сонцю лютий розігріти,
Якби ж вдалось байдужість розтопить...

Тетяна Марцинюк, м. Березне.

Письменники про Андрія Кондратюка

Андрій Кондратюк - голос Полісся

Доля благословила поліського співця Андрія Івановича Кондратюка на величні діяння - воскресити, відродити, зберегти голосний поклик поліщуків, їх мову, світогляд, традиції і звичаї, побут в більшовицькі часи, воєнного і післявоєнного лихоліття і непростий час незалежної України.

Життєва дорога українського письменника з Березнівщини - це дорога великих страждань, втрати рідних, близьких і друзів по літературній діяльності з ідеологічних мотивів.

За своє життя написав багато книг, але в кожній з них підносив, величав Батька і Матір, пишучи ці слова з великої букви. Бо для нього Батькова хата, Батькова клуня були не лише шматочком землі, а значили набагато більше.

Андрій Іванович пише: "... Мати для мене - незамінне джерело, цілий світ осиротів одразу. Я це відчув серцем, і тепер відчуваю. Якщо у мене інколи і з'являється заздрість до когось іншого чи в чомусь, то це якщо хтось має батька і матір серед живих. То я кажу: це щаслива людина... Енергетика, яку посилають нам батьки, є дуже потужною для особини, і орієнтуватися в цьому світі без батьків нам буває часто дуже нелегко ("Поклик творчості", А. Кондратюк, Б. Боровець).

Інколи Андрія Івановича охоплював відчай, а це траплялося в більшовицькі часи, і доводилось йому бувати на Далекому Сході, в Сибірі, Середній Азії, та й у нас, в Україні, "... Але і на тихий Закуток (так називав письменник свій хутір), надходило велике свято. Великдень. Трава врочисто зеленіла, і ясне Сонечко сіяло. Кожне живе дихання возносило славу Творцю. І все нагадувало про життя вічне... Ми сиділи з Батьком у хаті за столом. Я умикав транзистора і крізь глушіння до нас на хутір доходила, долинала на хвилях Великодня відправа. Владика Мстислав молився за Івана Світличного, Євгена Сверстюка, Валентина Мороза й усіх в'язнів сумління з України, що перебували в совєцьких концтаборах...".

Про Біблію висловлювався, що це є невимірне високі і недосяжні для нас взірці віршів, наближені до абсолюту.

Художні твори Андрія Кондратюка нагадують, вчать, застерігають, щоб ми не забували малу батьківщину, пречисту батьківську хату, щоб усвідомлювали благодію і животворчу силу Творця.

Письменник вибрав нелегкий шлях пера і йшов сміливо і по квітучому лузі, і по болоті. Але не забруднився, не схилив голови перед неправдою і вірив у правильність свого шляху.

Сюжети з натури про село і хутір, міста, їх жителів не раз зустрічаємо під час прочитання романів, повістей, оповідань, есеїв, у спостереженнях ("Дорога до матері", "Хутір", "Новели нашого хутора", "Поза межами суєти" "Краса зникаюча і вічна", "З вишневого саду" і ін.).

Все своє життя-буття завжди відчував оту незриму духовну нитку, що єднає з селом, і тим далеким чи близьким часом, тими людьми, що були поруч, чи з тими, яких вже немає поміж нас. Щиро пише: "... Село. І серце одпочине. Село на нашій славній Україні. Знамениті класичні слова. Усе довшою стає мені дорога до рідного краю. Усе важчає мій путь до коханої рідної сторони... Хатинка у селі зустрічає привітно. Як я тужу за нею із віддалення, так і вона тужить за мною у віддаленні... Теплінь огортає цілу сутність од такої несподіваної зустрічі у селі..."

У своїх художньо-літературних творах завжди говорить на рівні душі, вмістилище якої у серці. Коли вчитуєшся у кожен рядок його романів, повістей, новел, то відкривається потужна психологія душі, глибокий внутрішній світ. "...І що всі наші тривоги, всі наші клопоти, усі наші переживання буквально за якусь секунду, за хвилину можуть так змінитися і переінакшитися. І яка в тім мудрість велика криється, десь усвідомлювати це і знати, що так воно і має статися. Як людина має покладатися на Творця..."

Захоплювався красою світу, не дивлячись на важкі випробування під час війни і повоєнні часи.

"... як я пам'ятаю, висіла наді мною та краса світу, краса до околу, краса небес, краса простору, краса хутора нашого, усього цього - вона десь була дуже велично відчутною... Це щось було таке неймовірне, прекрасне. Непередавано, неказане це було прекрасне життя..."

Так могла написати людина, яка неймовірно залюблена в розмаїття кольорів і звуків навколишнього світу.

Скільки титанів філософської думки, талановитих постатей музики, літератури пройшло через його твори. І про кого б не писав чи згадував, залишався задоволеним, тобто, виконував свій обов'язок. На душі у нього ставало радісно і легко. Хоча б для прикладу - Тарас Шевченко, Леся Українка, Іван Франко, Василь Стус, Максим Рильський, Павло Тичина, Хемінгуей, Томас Манн, Антуан де Сент-Екзюпері, Даніель Дефо, Гегель, Борис Гмиря, Анатолій Солов'яненко, Пастернак, Солженицін і це не весь перелік. Імена талантів посіли почесне місце у світовій культурі.

То його стиль, характер письма, енергія самого митця, його світогляд, його сприйняття світу і людей. Тому постать Андрія Кондратюка є неповторною. Кожна людина відходить від земного життя. Але як вагомо, що такий Андрій Іванович Кондратюк творив з Березнівщини. Людина не вертається, але зостаються її добрі діла. Слід Андрія Івановича на нашій поліській землі осяває не тільки нас, сучасників, а й наступні покоління.

Тож поклонімося пам'яті Андрія Івановича Кондратюка, щирому і вірному українцеві, і треба виправити свій борг перед цією Людиною.

Тому місцевій владі села Моквин, районному об'єднанню Всеукраїнського товариства "Просвіта" імені Т. Г. Шевченка варто підняти клопотання перед вищими владними структурами про присвоєння Моквинській гімназії імені Андрія Кондратюка, а також його ім'ям називати

новозбудовані вулиці Березного і сіл, організовувати і проводити літературні читання у день народження. Варто також прийняти відповідні рішення щодо ідеї створення на родинному хуторі музею-садиби Андрія Кондратюка. Бо його твори актуальні і повчальні нині і будуть такими через десятиліття.

Ольга Осейчук.

Надслучанський вісник, № 8 (10307) 21 лютого 2019 р.

Слово, що западає в душу

"Немає загадки таланту. Є вічна загадка любові". Ці глибокі слова Григора Тютюнника дуже точно окреслюють творчість українського прозаїка Андрія Кондратюка, який відзначає тепер своє 70-річчя. Художній доробок нашого земляка сповнений глибоким змістом, складовими якого (чи головними чинниками?) є людські болі й печалі. А ще - людська душа. Це влучно підмітив літератор з Березного, побратим по перу Андрія Кондратюка Борис Боровець. На початку другого тисячоліття вони вдвох усілися в селянській хаті на хуторі Отраже й за кілька днів підготували унікальну книгу - "Поклик творчості" - щось схоже на інтерв'ю-бесіду, а більше - на зболену розмову про час наш невірноважений та місце у ньому письменника з інколи незрозумілою для суспільства його літературною творчістю.

У дванадцяти літературних бесідах А. Кондратюк ще тоді спробував поділитися з читачем своїм незвичним життєписом. Та повніше і яскравіше він виявляє себе як митець, звісно ж, у своїх книгах. Отож наш земляк раптом полишає працю в обласній газеті "Червоний прапор" і на власні куці заощадження, без чиєїсь "руки", як тепер кажуть, їде в Узбекистан, далі - в Азербайджан, потім - на далекий Схід. Це був неординарний крок. Письменник прагнув побачити світ. І все ж при цьому Андрій Кондратюк не пристає до якихось певних літературних груп чи віянь, партій. Він залишається самотником. Навіть глибоким самотником. Але знаходить собі незрадливого друга й радника - слово. Він бачить у слові себе, відчуває свої помисли. Бачить у ньому вічно зморених працею своїх батьків Ярину Фоківну та Івана Романовича, односельців, приятелів і знайомих, друзів і недругів - усіх, до кого горнеться, а часом і не горнеться його стражденна, оголена душа.

Перший великий роман прозаїка "Дорога до матері" - це оповідь про людську душу. Я б так окреслив зміст і фабулу цього твору. Зрештою, й інші його книги - "Новели нашого хутора", "Етюди з життя сучасного українського літератора" (удостоєна літературної премії "Благовіст"), "До могили Іммануїла Канта" - теж розкривають людську душу, хоч і йдеться у них про речі неоднозначні. Зрідка наш земляк, коли dokonче треба було заробити на хліб насущний, писав твори про природу, флору і фауну ("Про

вовка", "З вишневого саду", "На горі сосна золоторясна"), але й у них була присутня людина з її непересічними клопотами.

До речі сказати, згаданий перший роман "Дорога до матері" ("Важке прозріння"), що був написаний у 1960-ті роки, побачив світ аж через два з лишком десятки років. Тогочасні вартіві соцреалізму не давали йому дороги. А шкода. Якби "Важке прозріння" видали у 1967 році, писав якось лауреат Шевченківської премії В'ячеслав Медвідь, "то українська література розвивалася б дещо інакше".

Напевне, є в цій оцінці велика частка істини. Адже за теперішнього словоблуддя літературний самітник Андрій Кондратюк нагадує своїм живим словом про вічні цінності, б'є на сполох: людина, її душа - найцінніше наше багатство.

Мешкаючи у горішній кімнаті столичної квартири, письменник половину чи й більше свого життя провів на хуторі Отраже у Березнівському районі. Тут, у старій батьківській хаті, де його не раз обкрадали, забирали навіть рукописи, він знаходить душевну відраду, на самоті спілкується із словом. Його постійно вабить сюди - до напівоголених стін, до якоїсь старої батьківської одежини, до поліської природи...

Років з п'ятнадцять тому разом із незабутніми Анатолієм Петриченком та Григорієм Дем'янчуком (тоді ми працювали у "Вістях Рівненщини"), нам випала нагода побувати у батьківській оселі Андрія Кондратюка на хуторі Отраже. Поки привітний господар накривав на стіл, я роздивлявся навколишню красу. Барвисте поле. Колишній меліоративний ручай наспівує якусь тиху мелодію. Під старезним деревом, - здається, то була верба, - хазяйську загату зробили березнівські бобри. Ось як, подумалося: бобри знайшли притулок під хатою письменника.

Потім господар розпалив грубку. Ми сиділи біля вогню, довго вели задушевну розмову - про село, місцеві порядки, літературу. Андрій Іванович ненав'язливе, але пристрасно розповідав про своїх батьків та односельців. Як було колись, як є зараз і як має бути завтра. Коли покидали гостину, довго йшли до польової дороги, бо редакційне авто не мало змоги під'їхати до самої хати. Я відчув дивну легкість на душі. Наче побував у когось близького-близького.

Лише пізніше, коли вже рушили, я зрозумів, звідки взялася ота теплінь біля серця. Так бувало, коли приїздив до мами в село. Ми сиділи біля грубки, і мама тихо розповідала про минуле життя. У старій нашій хаті палахкотів вогонь і звучало слово...

Ось таке жадане слово мудро теплить у своїй творчості український письменник Андрій Кондратюк.

Іван Кидрук, м. Рівне.

"Літературна Україна", №24 (5262) 26 червня 2008 р

Художні твори Андрія Кондратюка

Кондратюк А.І. Важке прозріння: Роман. - К.: Рад. письменник, 1990.- 375с

Первісна назва твору " Дорога до матері". Роман написано в 60-х роках, і лише тепер він виноситься на суд читача.

Герой твору певною мірою репрезентує ціле покоління, чие активне громадянське становлення розпочалося після ХХ з'їзду партії. Та невдовзі застійні суспільні обставини пригасили ту активність, ввергнули покоління в нові, не менш складні морально-етичні, політичні випробування.

Втрата внутрішньої цілісності, відповідальність перед близькими, перед власною совістю - лейтмотив роману, написаного в дусі традицій української реалістичної прози

Кондратюк А.І. З вишневого саду: Наук. худож. оповідання.-К.: Молодь, 1991. -191С.

З сивої давнини, з часів античних, дійшли до нас чудові легенди, казки, перекази, бувальщини про наших зелених супутників - рослин. А скільки пісень створено про них. В народній творчості рослини живуть, як і люди, розмовляють, відчують біль і радість, просять поради і допомоги. Про рослину як художній символ в українському фольклорі, у творчості митців захоплююче розповідає автор.

Кондратюк А.І. На горі сосна золоторясна: Оповіді про дерева.-К.:Дніпро, 1995.- 164с.

Утворюючи зелені шати, дерева одягають нашу планету в чудове вбрання. І тому вона така невимовне прекрасна. Народ здавна спостережливий до життя дерев. Проникаючи в таємниці рослинного світу, наші предки почали одухотворювати життя зелених красенів. Існувало навіть уявлення, що дерева живуть родами, як і люди. Поняття про тотеми - дерева побутувало з давнини у багатьох народів , у тому числі і в древніх слов'ян. Наші зелені супутники оспівані в народних піснях, переказах,

казках, легендах, міфах, загадках. Вони є одвічним джерелом краси, незамінним об'єктом у системі естетичного освоєння дійсності. Дерево як символ у фольклорі, художній творчості - зміст цієї книги

Кондратюк А.І. Новели нашого хутора: Романа -есе. Нові Оповідання. - К.: Укр. письменник, 1999.- 204 с.

До нової книжки сучасного українського письменника Андрія Кондратюка входять роман-есе "Новели нашого хутора" повісті, оповідання. Довколишній світ у творах автора повен виражальних поетичних знаків, які у своїй повсякчасній пульсації випромінюють у людську душу високі з'яви краси - джерела благісних станів навколишньої гармонії. На жаль, унаслідок суспільно-поетичних умов та людської діяльності ці поетичні знаки розхитуються і руйнуються, кладучи в душу людини передовсім у душу митця, відчуття незахищеності й дисгармонії. До книжки увійшли як ранні, так і твори прозаїка написані останнім часом

Кондратюк А. І. Боровець Б.Т. Поклик творчості. Бесіди про літературу і життя - Рівне "Азалія", 2003-280с.

Відштовхуючи від реалій сьогодення та перевисаючи поглядом у віддалене й не дуже віддалене минуле автори цієї книги досліджують долю творчої людини в Україні на зламі епохи. Та ще й спонукають читача бути спів дослідником. Спонукають докопуватися до першовитоків найгостріших й найболісніших проблем творчості.

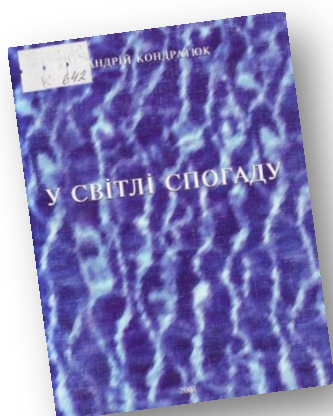
Кондратюк А. Світло любові. Оповідання. - .: Неопалима купина, 2003.-76 с.

Оповідання Андрія Кондратюка - щирі, зболені роздуми про невблаганний плин часу, скороминущість нашого земного переживання, в якому, проте, неповторна кожна людина, чиє покликання життєтворче й осяяне світлом Любові.

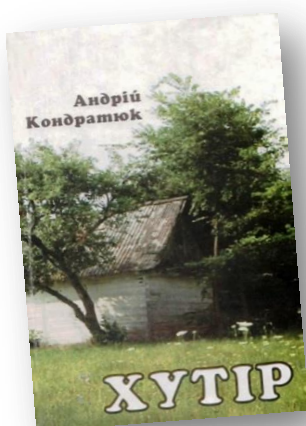
Кондратюк А. Зацвіла в долині червона калина. - Рівне: Волинські обереги, 2004. - 48 с.

Це третя книга київського письменника Андрія Івановича Кондратюка із циклу "Оповіді про квіти і дерева". Дві перші "З вишневого саду" (1991) і "На горі сосна золоторясна" (1995) уже давно користуються широкою популярністю серед читачів, особливо освітян і школярів. "Без верби й калини нема України" - каже образне народне слово. Справді, це осяйне дерево-кущ стало яскравим символом нашого краю. Калина у фольклорі і художній творчості - зміст нової книги автора.

Кондратюк А. І. У світлі спогаду: Повісті. - 2003р.

До нової книги входять дві повісті: "У світлі спогаду" і "День без Йосефа Бродського". В них автор зосереджує увагу на основних тенденціях сучасного літературного процесу, торкається питань художньої творчості, її ролі у житті людини і суспільства. Повість "У світлі спогаду" - це також тепла розповідь про відомого українського критика і літературознавця, правдолюбця, людину великої мужності Івана Яремовича Бойчака

Кондратюк А. І. Хутір. Роман. - Рівне: Волинські обереги, 2005. - 852 с.

Кожний наступний роман А.Кондратюка приходить до читача через роки й роки після його написання, як і оцей. Колись на заваді стояли ідеологічні перепони, нині - здебільш фінансові, а ще коло літературні. Але от прориваються загати і переконуємось: реалістично-романтичні традиції українського класичного письменства не загубилися поміж сучасного постмодерністського штукарства, а розвиваються, поглиблюються, являючи вражаючої правдивості і художньої сили життєписи роду і народу. І роман "Хутір" - тому яскраве підтвердження.

Кондратюк А.Т. Поза межами суєти. Роман - мозаїка. - Рівне: Волинські обереги, 2005. - 944С.

Роман – мозаїка - таке жанрове окреслення дає своєму творові „Поза межами суєти” прозаїк Андрій Кондратюк.

Твір написано у наслідок мандрівки автора у Прибалтику, Білорусь та Калінінградську область Росії восени 1991 року. Враження від подорожі органічно переплітаються зі спогадами і творять художню цілісність.

Відтворюючи картину настроїв на зламах епох у кінці тисячоліття, автор художньо малює також густу панораму подій жорстокого двадцятого століття, що у світовій гармонії відбилось зухвалим викликом знакам краси і високому дарові життя.

Кондратюк А. І. Випромінювання любові. Роман у листах і новелах. - Рівне: Волинські обереги, 2006. - 388 с.

Любов - одне із великих людських почуттів. А хоча й би тому, що вона стоїть в отакім ряду: «Віра, Надія, Любов». Любов - одне із наймогутніших, тонких і найшляхетніших почуттів. Що воно водить сонце і світила.

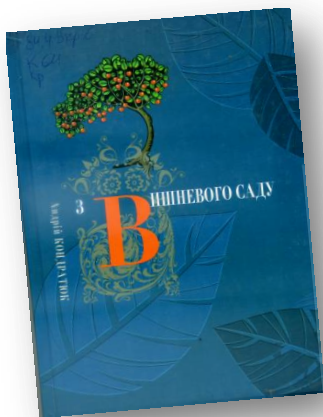
Любов високо підносить людський дух. У любові ясніє, випрозорується, зінакшується світ, тремтить у переливах кольорів і звуків.

Любов - це і радість, але любов - це і страждання. У любові вивірюється мудрість людського серця. Але як часто це високе почуття виявляється ошуканим. І як часто з іменем любові сусідують такі поняття, як зрада, віроломство, підступ. Відомий український письменник Андрій Кондратюк пропонує читачам свою нову книгу. Ця книга - про любов.

Кондратюк А. І. Краса зникаюча і вічна. Спостереження. - Т1, 2-Рівне: Волинські обереги, 2007. - 600 с.

Щоденникові записи, що склали двотомник Андрія Кондратюка, - не просто фіксація побаченого й пережитого, а художньо самодостатні новелістичні оповіді, в яких автор осмислює природу людських вчинків і суспільних зрушень, мозаїкою подій і споминів відтворює драматичну картину буття краю на зламі епохи.

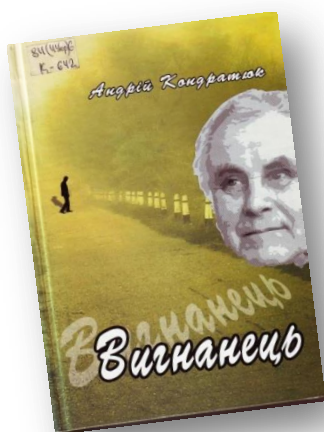

Кондратюк, А. І. З вишневого саду: оповіді про квіти і дерева/ А. Кондратюк. - К.: Вид. центр «Просвіта», 2007. - 516 с.

Квіти і дерева одягають планету у яскраве вбрання. І тому вона така невимовно прекрасна.

Наша любов до зелених друзів одвічна і неперебутня. Слово народне про рослини мудре, ніжне, образне.

Квіти і дерева як символ в українському фольклорі, у творчості українських письменників — зміст пропонованої читачам книги.

Кондратюк А.І. Вигнанець. Роман. - Рівне: Волинські обереги, 2008. - 536 с.

Роман Андрія Кондратюка «Вигнанець» - це друга частина дилогії «Між двома берегами». Перша частина – роман «Хутір» - побачила світ у видавництві «Волинські обереги» 2005 року. Доля героя - творчої особистості - простежується у драматичних ситуаціях другої половини двадцятого століття

Кондратюк А. І. Гості з Аргентини. Повісті. Оповідання. Думки. Рівне: Волинські обереги, 2009. - 528 с.

Художній світ Андрія Кондратюка багатовимірний і самобутній. Інколи у його творах уже знайомі образи і настрої у нових ситуаціях світяться і звучать ніби первісно.

До пропонованої книги увійшли повісті, оповідання, думки, написані протягом останніх десятиліть активного творчого життя письменника

Кондратюк А. І. Дорога до матері. Роман / Рівне: Волинські обереги, 2009. - 432 с.

Роман «Дорога до матері» - перший твір А. Кондратюка, написаний у 1966-1967 рр. Твір не був своєчасно виданий, а з'явився під назвою «Важке прозріння» зі скороченнями і редагуванням у видавництві «Радянський письменник» тільки 1990 року.

А між тим цей роман і тепер сучасний у найширшому розумінні. Бо ж розбіжність між словом і ділом помножувано, може, застається і в новій реальності. Але автор і в екстремальних умовах соціалістичної доби сповідував правду життя і правду мистецьку, підтверджуючи вірність реалістичним - традиціям української класичної літератури.

Текст подається за первісним варіантом в авторській редакції

Кондратюк А. І. Добром зігрите серце. Спогади. Есеї. Новели. / А. І. Кондратюк. - Рівне: Волинські обереги, 2010. - 416 с.

Видатні, вирівнювані особистості мають дивовижну властивість осявати світ і людські душі на всі часи. Навіть непоказна людина часто буває свідком перебігу видатного життя. Спогади Андрія Кондратюка містять яскраві портретні характеристики своїх визначних сучасників, в основному діячів культури другої половини двадцятого століття.

До книги увійшли також есеї і новели, написані автором за останні роки.

Кондратюк Андрій Іванович. Геній поза Батьківщиною / Андрій Іванович Кондратюк. – Рівне : Волинські обереги, 2012. – 334 с.

До нової книги А. Кондратюка увійшли есеї «Геній поза Батьківщиною» (розмисли над листами М. Гоголя), «Високі прості смисли буття», «Міра людських переживань» оповідання та спостереження останніх років.

Кондратюк А. Там земля мила. Повісті, оповідання, есеї, спостереження . А. І. Кондратюк. - Рівне: Волинські обереги, 2017. - 152 с.

До нової книги відомого українського письменника Андрія Кондратюка увійшли повісті, оповідання, спогади, спостереження, написані в останні роки.

Кондратюк А. Там земля мила. Повісті, оповідання, есеї, спостереження . А. І. Кондратюк. - Рівне: Волинські обереги, 2017. - 152 с.

До нової книги відомого українського письменника Андрія Кондратюка увійшли повісті, оповідання, спогади, спостереження, написані в останні роки.

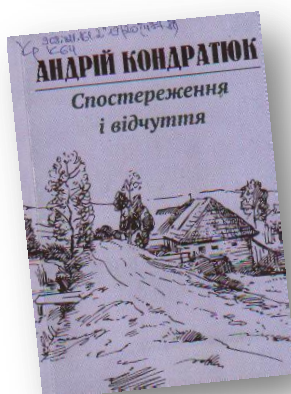
Кондратюк А. І. Давні листи. Повісті, оповідання, спогади, спостереження / А. І. Кондратюк. - Рівне: Волинські обереги, 2017. - 152 с.

До нової книги відомого сучасного українського письменника Андрія Кондратюка увійшли повісті, оповідання, спогади, спостереження, написані в останні роки.

Кондратюк А. І. Батькова клуня. Повісті, розмисли, спогади, спостереження / А. І. Кондратюк. - Рівне: Волинські обереги, 2018. - 172 с.

До нової книги відомого сучасного українського письменника Андрія Кондратюка увійшли повісті, розмисли, спогади, спостереження, написані в останні роки.

Кондратюк А.І. Спостереження і відчуття: Повість, спостереження, спогади. - Рівне: Волинські обереги, 2019. - 84с.

До книги увійшли повість-реквієм "Батькова клуня", розділи "Спостереження" та "Із криниці пам'яті"

Кондратюк Андрій - Новели нашого хутора. Роман-есе.

Повісті. Оповідання (аудиокнига, читає Шумська Галина)

Короткі есе-роздуми про сучасність. До нової книжки письменника входять Роман-есе "Новели нашого хутора", повісті й оповідання. Довколишній світ у творах автора повен поетичних знаків, які у своїй повсякчасній пульсації

випромінюють у людську душу високи з'яви красі, джерела благісних станів навколишньої гармонії. На жаль у наслідок суспільно-політичних умов та людської діяльності ці поетичні знаки розхитуються і руйнуються, кладучи у душу людини, передусім у душу митця, відчуття незахищеності й дисгармонії.

Окремі публікації творів Андрія Кондратюка у періодичних виданнях

1. Кондратюк А. Кобзарі і птахи. Птахи і я. Позліталися ластівки з усього світу... Дорога на Лінчин : повість / А. Кондратюк // Літературна Рівненщина. - Рівне: Письменницька робітня «Оповідач», 2010. – С. 180 - 187.
2. Погорина. 2012 : літературно-краєзнавчий журнал Рівненщини. № 20-21/ред. Є. Цимбалюк. - Рівне : ПП Дятлик М. С., 2012. - 415 с.
3. Кондратюк А. Про вовка : повість / А. Кондратюк // 3 берегів Случа : альманах. – Рівне: Волинські обереги, 2003. – С. 10 -39.
4. Кондратюк А. Батькова клуня : посланці Господні / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2018. - N 48/19 лип./-. - С. 5, 6.
5. Кондратюк А. Бувальщина острова "Нова Земля" / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2014. - N 90/9 груд./-. –С. 5. - Зміст : "Білі ведмеді"; "Ведмежа шкура для адмірала"; "Ціна невтримності".
6. Кондратюк А. Бицьо і фердинанд : мелодії ночі/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.-1997.- 25червня.

7. Кондратюк А. Волошки в житі : барвінковий край. / А. Кондратюк // Вільне слово: громадсько-політична газета. - 1997. - 6 вересня.
8. Кондратюк А. Вареники із вишнями: новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2000. - 2 лютого.
9. Кондратюк А. Ви знаєте, як липа шелестить...: барвінковий край/ А. Кондратюк // Вільне слово : громадсько-політична газета. - 2000. - 30 червня.
10. Кондратюк А. Високі прості смисли буття / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2011. - N 95/96. - С. 6.
11. Кондратюк А. Вовки і лось : із оповідок Михайла Кошового / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2014. - N 88/2 груд./ - С. 5.
12. Кондратюк А. Враження / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2017. - N 13/12 верес./ - С. 2.
13. Кондратюк А. Врятували нас дід із бабою... : Що записано в книгу пам'яті / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2014. - N 86/25 листоп./ - С. 5.
14. Кондратюк А. Давній міст : Із циклу "Новели нашого хутора" / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2014. - N 68/23 верес./ - С. 3.
15. Кондратюк А. Душа співає : з письменницьких нотаток : (думки, спрямовані на радіо "Культура") / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2013. - N101/102/23 лип./ - С. 5.
16. Кондратюк А. До Сибіру : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2000. - 7 червня.
17. Кондратюк А. Жертва краси / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2017. - N 54/18 лип./ - С. 5.
18. Кондратюк А. Життя у слові / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2006. - N96/97/ 21 жовтня. - С. 6.
19. Кондратюк А. З відстані літ : спогад / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2006. - N41/42/ 6 травня. - С. 4.

20. Кондратюк А. З вишневого саду/ А. Кондратюк // Вільне слово : громадсько-політична газета. - 2000. - 19 липня.
21. Кондратюк А. Заказний Петро : новели нашого хутора / А. Кондратюк // Вісті Рівненщини : газета обласної ради.-1987. - 25 лютого.
22. Кондратюк А. Заробітчанські бувальщини : із циклу "Новели нашого хутора" /А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2013. - N155/156/29 жовт./.. - С. 4.
23. Кондратюк А. Зацвіла в долині червона калина : Барвінковий край/ А. Кондратюк // Вільне слово: громадсько-політична газета .- 1997.- 6 серпня.
24. Кондратюк А. Зі шпитальних настроїв : [оповідання] / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2016. - N 69/13 верес./.. - С. 4.
25. Кондратюк А. Іван Штукатур : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 1996. - 3 липня.
26. Кондратюк А. Із бібліотеки Петра Цілинника : із Київських настроїв/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.- 2003.- 30 квітня.
27. Кондратюк А. Із криниці пам'яті / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2016. - N 26/5 квіт./.. - С. 5.
28. Кондратюк А. Із криниці пам'яті / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2018. - N 55/6 верес./.. - С. 11.
29. Кондратюк А. Із криниці пам'яті / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2019. - № 18/3 трав./.. - С. 4-5.
30. Кондратюк А. Із криниці пам'яті / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2016. - N 99/27 груд./.. - 5. - Зміст: Туга за минулим; Вибір; Так помирають дерева; Найкоротше оповідання; Квасоля добра але...; Доля бібліотеки Михайла Шолохова; Дешевий народ; Справжність у слові; Що в імені твоїм; На перейдених перехрестях .
31. Кондратюк А. Із циклу "Міські краєвиди" / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2015. - N 29/24 квіт./.. - С. 3.
32. Кондратюк А. Із циклу "Спостереження" / А. Кондратюк //

Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2018. - N 32/8 трав./.
- С. 4.

33. Кондратюк А. Кажан : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.- 2002.-30 січня.

34. Кондратюк А. Килими вересові...: новели нашого хутора / А. Кондратюк //Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.-1998. - 22 квітня.

35. Кондратюк А. Кобзарі і птахи. Птахи і я. Душа до вічності стримить : з письменницьких спостережень / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2009. - N71/72/ 20 червня. - С. 6.

36. Кондратюк А. Конокрад ворона : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.-1999.- 20 січня.

37. Кондратюк А. Любов завжди винагороджується : (навіяне після прочитання книги Бориса Боровця "Михайло Яцковський...") / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2013. - N113/114/13
серп./.- С. 4.

38. Кондратюк А. Маленький принц і зовсім не казка / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2013. - N135/136/24
верес./.- С. 5.

39. Кондратюк А. Маленькі зусилля, а велика перемога над собою: новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.- 2002.-19 червня.

40. Кондратюк А. Манливість друкованого слова : проза/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2005. - 16 квітня.

41. Кондратюк А. Манливість вічного міста : із київських настроїв / А. Кондратюк //Надслучанський вісник : громадсько-політична газета .- 2005.

42. Кондратюк А. Міра благодаті : новели нашого хутора / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 1996. - 13 березня.

43. Кондратюк А. "Місяць і троянда" / А. Кондратюк // Вісті Рівненщини : газета обласної ради. - 2010. - №3/21 січ./.- С. 12.

Нарис про рівненського фотохудожника Олександра Майструка

44. Кондратюк А. Місяць і троянда: з письменницького записника / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2009. - N121/122/ 17 жовтня. - С. 6.
45. Кондратюк А. Ми збирали з сином на землі каштани: барвінковий край// Вільне слово. -1998.-13 травня.
46. Кондратюк А. На горі сосна золоторясна : барвінковий край/ А. Кондратюк// Вільне слово: громадсько-політична газета.- 2000.-15 листопада.
47. Кондратюк А. На крилах пісні: березнівському народному аматорському хору присвячується : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.-2000.-13 вересня.
48. Кондратюк А. На сонечко я схожий...: барвінковий край/ А. Кондратюк // Вільне слово: громадсько-політична газета .-1998.-11 лютого.
49. Кондратюк А. Нічна пожежа : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.-1987.- 13 серпня.
50. Кондратюк А. Нове видання "Хутора" / А. Кондратюк // Надслучанський вісник: громадсько-політична газета. - 2014. - N 44/24 черв./ . - С .5.
51. Кондратюк А. Ой у полі береза...: барвінковий край/ А. Кондратюк // Вільне слово: громадсько-політична газета .- 1997.- 27 вересня.
52. Кондратюк А. Онучик : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.- 2000.- 18 жовтня.
53. Кондратюк А. Парубок, як хмельочок : барвінковий край/ А. Кондратюк //Вільне слово: громадсько-політична газета. - 1998.- 21 січня.
54. Кондратюк А. Першоквіти: барвінковий край/ А. Кондратюк // Вільне слово: громадсько-політична газета.-1997.- 5 вересня.
55. Кондратюк А. Поза межами суєти : роман-мозаїка, спогад про одну мандрівку/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.-2001.- 5 грудня.
56. Кондратюк А. Подих сталюного коня : новели нашого хутора/ А. Кондратюк //Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2000.- 26 липня.

57. Кондратюк А. Про Босого Попа : із циклу "Новели нашого хутора" / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2015. - N12/17 лют./.. - С. 5.
58. Кондратюк А. Про вовка промовка : повість// Київ- 2003.- №5.- с.17 -42.
59. Кондратюк А. Про Григора Тютюнника : із щоденникових записів/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.- 2006. — 16 грудня.
60. Кондратюк А. Про Дениса Довгого : із циклу "Новели нашого хутора" / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2013. - N171/172/26 листоп./.. - С. 6.
61. Кондратюк А. Про Семена Погорілівського : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.-1998. - 23 вересня.
62. Кондратюк А. Розлились лілеї білі : барвінковий край/ А. Кондратюк // Вільне слово: громадсько-політична газета . - 1998. -14 січня
63. Кондратюк А. Розповіді про звірят і птахів / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2014. - N 90/9 груд./.. -5. - Зміст : "Собака качається - дощ буде"; "У передчутті стрічі"; "Собаки і сніг"; "Пташка у біді"; "Гості з хутора".
64. Кондратюк А. Сила художнього слова : спостереження, роздуми письменника Андрія Кондратюка. / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета -1998.-14 жовтня.
65. Кондратюк А. Символічний знак місяця : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Вісті Рівненщини : газета обласної ради.-2000.-1 листопада.
66. Кондратюк А. Світлолюбіві : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.- 2001.-17 жовтня.
67. Кондратюк А. Синій край : барвінковий край/ А. Кондратюк // Вільне слово: громадсько-політична газета .-1998.- 4 лютого.
68. Кондратюк А. Слово про рідну землю: [про заходи у Концертній залі Київського Національного економічного університету, присвячується 65-річчю утворення Рівненської області] / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2005. - 30 березня.

69. Кондратюк А. Солдатські спомини : уривок із роману-есе "Новели нашого хутора" / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.- 2014. - N 62/2 верес./ . - С. 4-5.
70. Кондратюк А. Сорока пастернаку не їсть : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. -2002.- 23 жовтня.
71. Кондратюк А. Сонце сходить і заходить : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.-1987.- 18 червня.
72. Кондратюк А. Спогад про вітряк : із щоденникових записів "Краса зникаюча і вічна"//Надслучанський вісник : громадсько-політична газета . – 2007.- 13 жовтня.
73. Кондратюк А. Спомин про молоду весну : новели нашого хутора/ А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.- 1997. – 4 червня.
74. Кондратюк А. Спостереження / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2017. - N 25/24 жовт./ . - С. 6.
75. Кондратюк А. Сюжети з натури : з письменницької робітні / А. Кондратюк //Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2013. - N131/132/17 верес./ . - С. 4.
76. Кондратюк А. Такі наївні і люди : новели нашого хутора/ А. Кондратюк //Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.-1997.-8 жовтня.
77. Кондратюк А. У сяєві осіннього золота : із Київських настроїв/ А. Кондратюк //Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. -2002.- 11 грудня.
78. Кондратюк А. Цвіте синьо, лист зелений...: барвінковий край/ А. Кондратюк //Вільне слово: громадсько-політична газета, - 1997.- 15 серпня.
79. Кондратюк А. Час тільки для добродіяння (як спомин про Василя Червонія) / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2014. - N11/11 лют./ . - С. 5.
80. Кондратюк А. Чужина : із циклу "Новели нашого хутора" / А. Кондратюк //Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2014. - N 40/6 черв./ . - С. 8.

81. Кондратюк А. Чорні очка, як терен : барвінковий край / А. Кондратюк // Вільне слово: громадсько-політична газета.- 1998.- 11 березня.
82. Кондратюк А. Шлях зі дзвінком / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2017. - N 29/14 квіт./ - С. 3.
83. Кондратюк А. Як багатий із бідного насміявся : новели нашого хутора / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.- 1998.- 5 серпня.
84. Кондратюк А. Як Мартин одного полюха провчив : новели нашого хутора / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 1996. – 4 травня
85. Кондратюк А. Я маю досить розвинену уяву: можу в тиші почути пісню..." / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2018. - N3/16 січ./ - С. 4.
86. Кондратюк А. Я маю досить розвинену уяву: можу в тиші почути пісню..." / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2018. - N5/23 січ./ - С. 4,5.
87. Кондратюк А. Як спогад про незбуту мрію : книги наших земляків : реферат / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2010. - N33/ 17 березня. - С. 3.
88. Кондратюк А. Як спомин на все життя / А. Кондратюк // Надслучанський вісник: громадсько-політична газета. - 2012. - N148/149/20 листоп./ - С. 3.
89. Кондратюк А. Як яблуна в саду : барвінковий край / А. Кондратюк // Вільне слово: громадсько-політична газета.- 2000.-18 жовтня.

Публікації про життя і творчість автора у періодичних виданнях

1. Андрій Кондратюк // Літературна Рівненщина / упоряд.: Л. Г. Рибенко. – Рівне : Оповідач, 2010. – С. 180-187.
2. Боровець Б. Т. Андрій Кондратюк, талант не затребуваний суспільністю / Б. Т. Боровець // Погорина. – 2010. – № 14/15. – С. 393-400.
3. Боровець Б. Т. Андрій Кондратюк. Талант, не затребуваний суспільністю / Б. Т. Боровець // Боровець Б. Т. Поліссям народжене слово : літератур. портрети / Б. Боровець – Рівне : Волинські обереги. – 2012. – С. 101–117.
4. Талант, помножений на долю. Памяті Андрія Кондратюка. Книга-спомин/ упоряд. Б. Боровець. - Рівне: Волин. обереги, 2020. - 240с.
До книги – спомину про знаного українського письменника А. Кондратюка увійшли окремі матеріали, відомі вже шанувальникам його творчості за публікаціями в періодиці, а також листи, документи, статті, передані ним у свій час на зберігання упорядникові цієї книги з надією, що колись вони будуть оприлюднені. Матеріали по груповані у відповідні розділи, доповнені світлинами, відгуками земляків на відхід письменника в засвіти та бібліографічною довідкою.
5. Береза Ю. Талант, помножений на долю / Ю. Береза // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2019. - № 12/21 берез./ - С. 15.
У "Світлиці" Рівненської обласної наукової бібліотеки за участі просвітян, письменників краю, науковців і представників громадськості вшанували пам'ять неповторного українського майстра художнього слова Андрія Кондратюка, який 40 днів тому відійшов у засвіти

6. Береза, М. За клунею із дахом набакир... : Андрієві Кондратюку [Текст] / М. Береза // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2020. - № 5/30 січ./ - С. 12.

7. Боровець Б. На спомин про земляка / Б. Боровець // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2020. - № 6/6 лют./ - С. 14.

Минув рік як відійшов у засвіти відомий український письменник Андрій Іванович Кондратюк. Зібралися пом'янути земляка в обласній науковій бібліотеці просвітяни, письменники, шанувальники його творчості. Директор рівненського видавництва "Волинські обереги" В. Власюк презентував присутнім книгу-спомин "Талант, примножений на долю. Пам'яті А. Кондратюка", яка щойно побачила світ

8. Боровець Б. Талант, помножений на долю : книга-спомин про Андрія Кондратюка / Б. Боровець // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2020. - № 5/30 січ./ - С. 12.

Декілька матеріалів з книги-спомину "Талант помножений на долю. Пам'яті Андрія Кондратюка"

9. Боровець Б. Тут земля мила / Б. Боровець // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2017. - N 37/5 груд./ - С. 4.

Рец. на : кн. Кондратюк А. Там земля мила : сб. / А. Кондратюк. - Рівне: Волинські обереги, 2015. - 200 с.; кн. Кондратюк А. Старина : сб. / А. Кондратюк. - Рівне: Волинські обереги, 2016. - 204 с.; кн. Кондратюк А. Давні листи : сб. / А. Кондратюк. - Рівне: Волинські обереги, 2017. - 152 с.

10. Боровець Б. Єднання влади і громади / Б. Боровець // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2009. - N139/140/ 28 листопада. - С. 2.

У селі Моквин Березнівського району на храмове свято Михайла з'їхалося дуже багато поважних гостей, тому що в це свято були входи нашої письменника-земляка Андрія Кондратюка в його доведену до ладу хатину

11. Боровець Б. Хутір Отраже: наяву і в романі : рецензия / Б. Боровець // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2010. - N23/24/ 20 лютого. - С. 6.

Рец. на Кондратюк А. Хутір : роман / А. Кондратюк. - Рівне: Волинські обереги, 2005. - 851 с.

12. Боровець Б. Плаче в сивині своїй серце : Андрію Кондратюку 6 травня виповниться 60 років// Б. Боровець/ Надслучанський вісник : громадсько-політична газета - 1998.- 6 травня.

13. Бублейник Л. Стилєтворчі функції синтаксичних структур у прозі Андрія

Кондратюка [роман "Хутір"] : рецензия / Л. Бублейник // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2010. - N56/57/ 15 травня. - С. 6.

14. Бурчєня В. Щасливе повернення класика / В. Бурчєня // Вісті Рівненщини : Газета обласної Ради. - 2009. - №48/26 листоп./.. - С. 1,4.

Про життєвий шлях письменника Андрія Кондратюка з Нового Моквина Березнівського району

15. Богуш Г. Андрій Кондратюк - лауреат премії „Благовіст” : поету А.Кондратюку у Спільці письменників України відбулося вручення літературної премії „Благовіст”/ Г. Богуш// Вільне слово : громадсько-політична газета.-1998.- №33-34 - 18 квітня.

16. Вітаємо відомого українського письменника Андрія Кондратюка з 50-річчям літературної діяльності! // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2006. - N93/94/ 14 жовтня. - С. 3.

17. Вербич Б. На здобуття національної премії України імені Тараса Шевченка 2007 року / Б. Вербич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2007. - N3/4/ 13 січня. - С. 1.

Андрій Кондратюк є претендентом на здобуття Національної премії України ім. Тараса Шевченка

18. Гладунова Є. На хуторі Андрія Кондратюка / Є. Гладунова // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2010. - N79/ 7 лип./.. - С. 3.

На хуторі Отраже письменницько - просвітянська громадськість з ініціативи Михайла Бореяка провела читання творів Андрія Кондратюка

19. Єрмійчук А. Зустріч з письменником Андрієм Кондратюка : літературне життя/ А. Єрмійчук // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.- 2001.-17 жовтня.

20. Желінський П. Вінок пам'яті таланту - самородку з хутора Отраже / П. Желінський // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2020. - № 12/19 берез./.. - С. 11.

Аналіз книги-спомину Андрія Кондратюка "Талант помножений на долю", упорядником якої став березнівський літератор Борис Боровець

21. Жмак А. Талант самобутній і неповторний / А. Жмак // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2009. - N83/84/ 18 липня. - С. 6.

Розповідь про письменника-земляка А. Кондратюка

22. Кидрук І. Слово, що западає в душу: Письменнику Андрієві Кондратюку [, уродженцю хутора Отраже поблизу Моквина Березнівського району] - 70! / І. Кидрук // Вісті Рівненщини : Газета обласної Ради. - 2008. - №21/23 трав./ - С. 13.

23. Кондратюк А. Із криниці пам'яті / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2019. - № 18/3 трав./ - С. 4-5.

24. Кондратюк А. З відстані літ: Спогад / А. Кондратюк // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2006. - N41/42/ 6 травня. - С. 4.

Про студентські роки у Львівському університеті ім. Івана Франка

25. Куц А. Він не "маявся" - він творив / А. Куц // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2020. - № 20/14 трав./ - С. 4.

Спомин Алли Куц про зустрічі з земляком письменником Андрієм Кондратюком

26. Ляшик І. Заговори, щоб я тебе побачив: зустріч з А.Кондратюком у Прислуцькій ЗОШ / І. Ляшик // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.- 2001.- 21 листопада.

27. Мартинчук Н. Книга земляка: розповідь про книгу поета Андрія Кондратюка назва її "На горі сосна золоторясна "/ Н. Мартинчук // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. -1996 -14 серпня.

28. Медвідь В. „Он зірвався один яскравий згук.." : Андрій Кондратюк і його творчість/ В. Медвідь // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета.-1997.- 26 лютого.

29. Марцинюк Т. Голос тривоги / Т. Марцинюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2019. - № 7/14 лют./ - С. 15.

30. На спомин про майстра слова // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2022. - N 18/5 трав./ - С. 5.

Спомин про відомого українського письменника, про чудового майстра слова Андрія Івановича Кондратюка пропонується його "Автобіографія" і новелета "Любов завжди винагороджується"

31. Нові книги Андрія Кондратюка : вийшли з друку // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2009. - N94/ 12 серпня. - С. 3.

Нещодавно у У Рівненському видавництві "Волинські обереги " побачили світ нові книги нашого земляка: роман "Вигнанець", та "Гості з Аргентини"

32. Осейчук О. Андрій Кондратюк - голос Полісся / О. Осейчук // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2019. - № 8/21 лют./. - С. 13.

Про талановитого поліського співця, відомого українського письменника Андрія Кондратюка з Березнівщини

33. Осейчук О. Джерела вічної любові в епосах Андрія Кондратюка / О. Осейчук // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2020. - № 9/27 лют./. - С. 8-9.

Аналіз книги Бориса Боровця "Талант помножений на долю"

34. Пантюшко, Г. Андрій Кондратюк - гордість нашого краю [Шрифт Брайля И Муна] / Г. Пантюшко // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2013. - N79/80/11 черв./. - С. 7.

В Моквинській публічно - шкільній бібліотеці відбулося відкриття літературно - меморіальної музейної експозиції з нагоди 75 - річчя А.Кондратюка

35. Попович С. З Господніх доріг / С. Попович // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2020. - № 19/7 трав./. - С. 6-7.

Уривки з книги С. Поповича "З Господніх доріг" де автор згадує Андрія Кондратюка

36. Попрощалися з письменником / колектив і авторський актив редакції газети "Надслучанський вісник" // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2019. - № 6/7 лют./. - С. 15.

Прощальне слово про нашого земляка, відомого українського письменника з Березнівщини Андрія Івановича Кондратюка, що відійшов у засвіти

37. Рачок П. Відомому українському письменникові у день ювілею / П. Рачок // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2021. - № 4/28 січ./. - С. 3.

Вірш-присвята, як данина світлої пам'яті про письменника Андрія Кондратюка

38. Рачок П. Не міліє глибинне джерело творчості Андрія Кондратюка / П. Рачок // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2018. - N 36/22 трав./. - С. 3.

У селі Моквин зібралися земляки та щирі шанувальники творчості письменника-ювіляра Андрія Івановича Кондратюка, щоб відзначити 80-річчя від дня його народження

39. Рибенко, Л. Ловець краси у мінливому світі: До 70-ліття Андрія Кондратюка [- українського прозаїка і перекладача, уродженця х. Отраже Березнівського району] [Текст] / Л. Рибенко // Вільне слово : Громадсько-політична газета. - 2008. - №40/20 трав./ - С. 6.

40. Рибенко, Л. Схильник до усілякої дивини й далеких мандрів: Феномен на ім'я Андрій Кондратюк [Текст] / Л. Рибенко // Вісті Рівненщини : Газета обласної Ради. - 2007. - №7/16 лют./ - С. 14.

41. Романюк С. Книга-спомин "Талант, помножений на долю" / С. Романюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2020. - № 45/5 листоп./ - С. 6.

Про посмертне видавництво книги "Талант помножений на долю" письменника-земляка з Березнівщини Андрія Кондратюка

42. Хилюк Я. Праведною дорогою йшов до Неба... / Я. Хилюк // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2021. - № 4/28 січ./ - С. 3.

Спогади про колишні дружні стосунки з письменником Андрієм Кондратюком

43. Цимбалюк, Є. Земляки поселили письменника [Андрія Кондратюка з Моквина Березнівського району] у "білу писанку із синіми, як льон, вікнами" [Текст] / Є. Цимбалюк // Вільне слово : Громадсько-політична газета. - 2009. - №89/ 8 груд./ - С. 5.

44. Шпоняк Л. Письменник Андрій Кондратюк - гордість поліського краю / Л. Шпоняк // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2016. - N 4/15 січ./ - С. 6.

Зустріч учнів Моквинського НВК Березнівського району з талановитим земляком-літератором А.Кондратюком біля власної оселі та ознайомлення з літературно-меморіальною музейною композицією "Андрій Кондратюк - гордість нашого краю" у сільській бібліотеці села

45. Ярмолук Н. Кожен рядок дихає Україною (розповідь про творчість нашого земляка Андрія Кондратюка) / Н. Ярмолук //Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. -1996.- 6 січня.

Інтернет-ресурси про життя та творчість Андрія Івановича Кондратюка

Боровець Б. Т. Кондратюк Андрій Іванович [Електронний ресурс] / Б. Т. Боровець // Енциклопедія сучасної України : сайт. – Режим доступу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=4764. – Назва з екрана.

Кондратюк Андрій Іванович [Електронний ресурс] // Вікіпедія : сайт. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki>. – Назва з екрана.

Кондратюк Андрій Іванович [Електронний ресурс] //Березнівська міська публічна бібліотека: сайт. – Режим доступу: <http://bereznelib.rv.ua/condrat.php>. – Назва з екрана

Андрій Кондратюк. Батькова клуня. Відеоподкаст (уринок із повісті) : [Електронний ресурс] // YouTube : сайт. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=j9ATNTQ3iyc>. – Назва з екрана.

Фотосвітлина

*Батьки письменника Андрія
Кондратюка: Ярина Фоківна та
Іван Романович*

Баку, 1964 рік

Львів, 1958 рік

У колі друзів (зліва). 1960 рік.

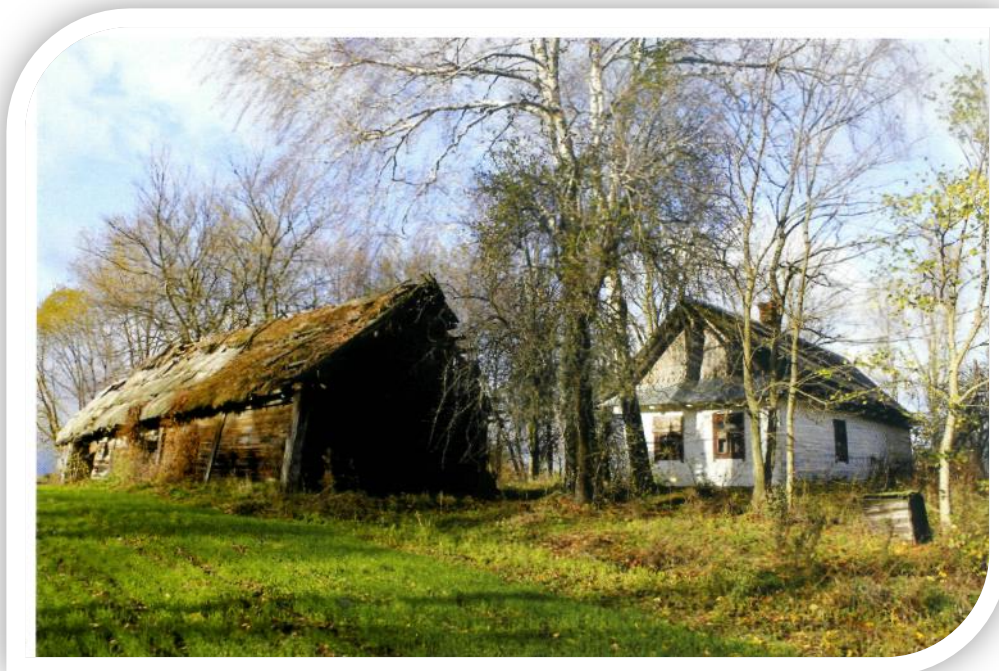
У рідному селі. (Фото 1957 року)

Біля рідної хати із друзями-письменниками: Борисом Боровцем (справа) та Павлом Рачком (зліва)

Кондратюк А. Рівне, 1965 рік

Родинний хутір

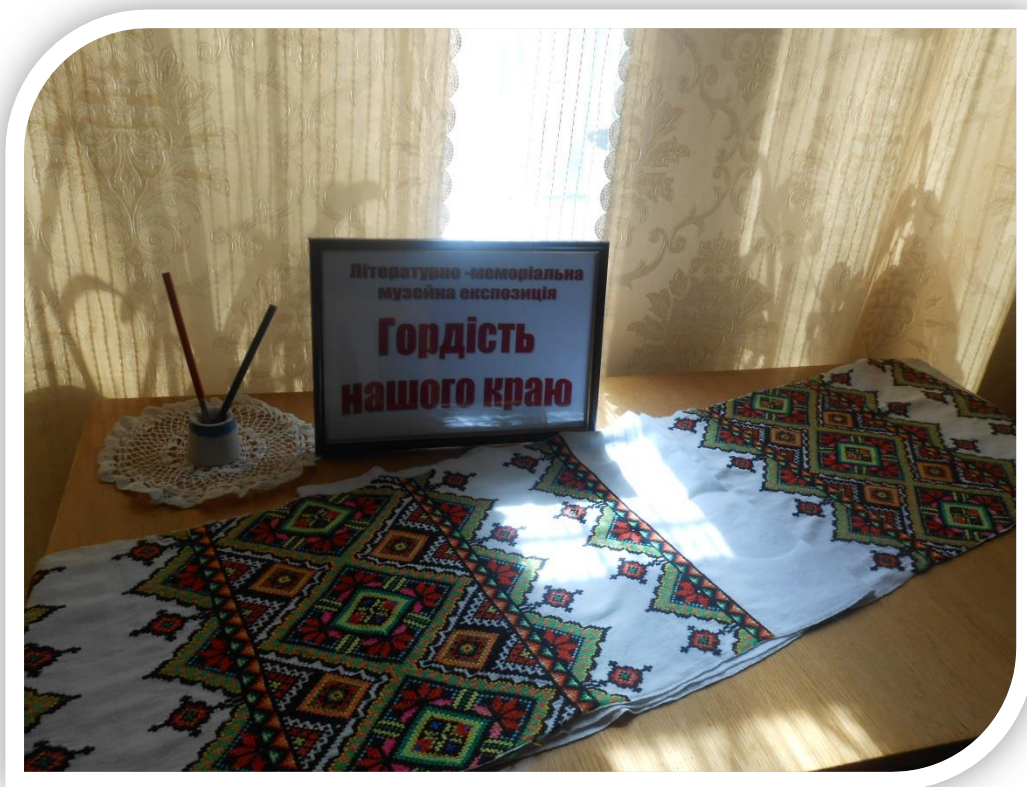

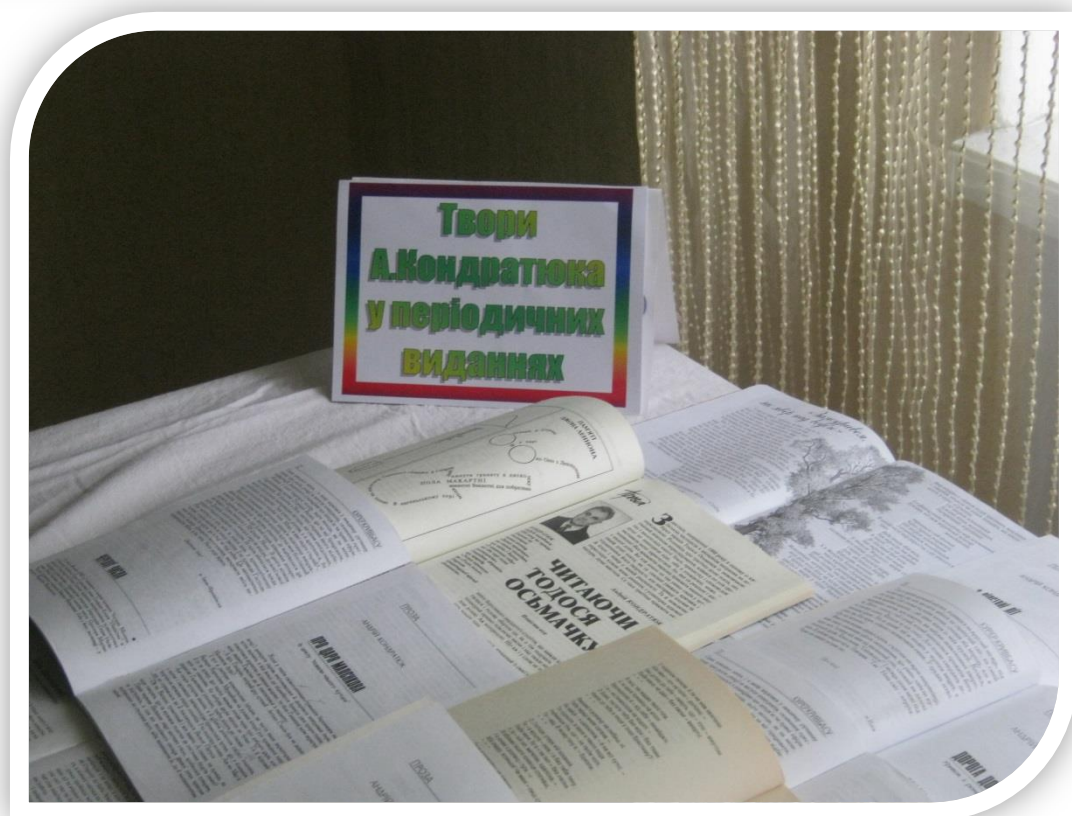
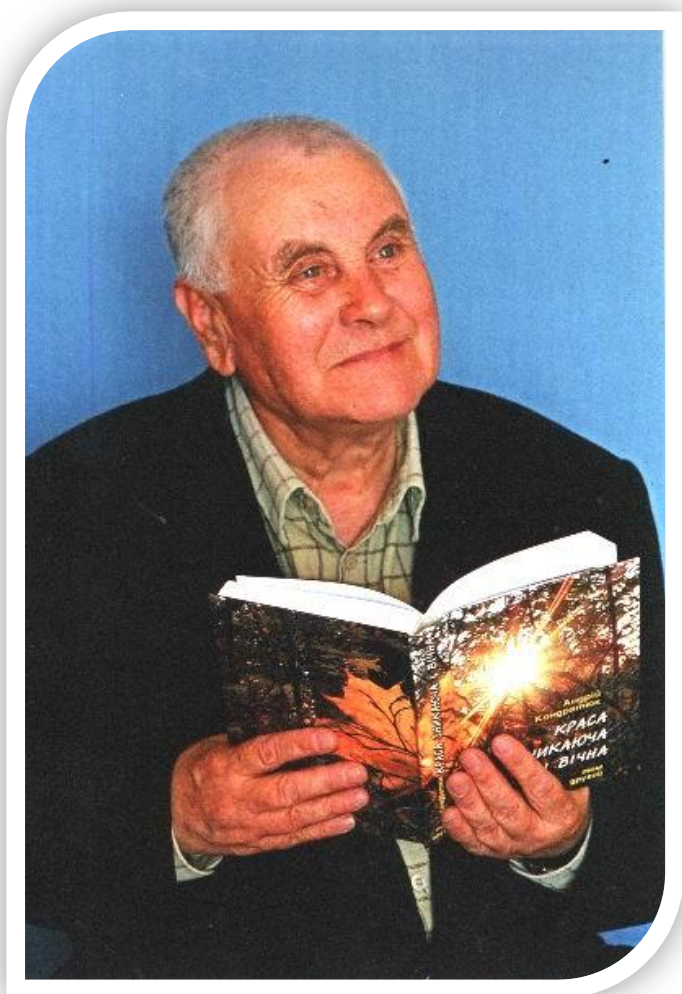

Біля своєї моквинської хатини.

Літературно-музейна експозиція «Гордість нашого краю»

Кондратюківські читання на хуторі Отраже. Травень 2010 року.

Кондратюківські читання на хуторі Отраже. Травень 2018 року.

Зміст

1.	Автобіографія	5
2.	Письменники про Андрія Кондратюка	9
3.	Художні твори Андрія Кондратюка	13
4.	Окремі публікації творів Андрія Кондратюка у періодичних виданнях	20
5.	Публікації про життя і творчість автора у періодичних виданнях	28
6.	Інтернет - ресурси про життя і творчість Андрія Кондратюка	34
7.	Фотосвітлини	35

